

1. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Α

νήπιοι κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὄλοισθε.” 380

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδᾶξ ἐν χείλεσι φύντες
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευε.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
“ Τηλέμαχ', ἦ μάλα δὴ σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοὶ
ὑψαγόρην τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν· 385
μὴ σέ γ' ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονίων
ποιήσειεν, ὃ τοι γενεῇ πατρώϊόν ἐστιν.”

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤϊδα·
“ Ἀντίνο', εἴ πέρ μοι καὶ ἀγάσσειαι ὅττι κεν εἴπω,
καὶ κεν τοῦτ' ἐθέλοιμι Διός γε διδόντος ἀρέσθαι. 390
ἦ φῆς τοῦτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι τετύχθαι;
οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλευμένον· αἰψά τέ οἱ δῶ
ἀφνειὸν πέλεται καὶ τιμηέστερος αὐτός.

ἀλλ' ἦ τοι βασιλῆες Ἀχαιῶν εἰσὶ καὶ ἄλλοι
πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέοι ἠδὲ παλαιοί, 395
τῶν κέν τις τόδ' ἔχῃσιν, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς·
αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἄναξ ἔσομ' ἡμετέροιο
καὶ δμῶων, οὓς μοι ληΐσσατο δῖος Ὀδυσσεύς.”

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου πάϊς, ἀντίον ἤϊδα·
“ Τηλέμαχ', ἦ τοι ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται, 400
ὅς τις ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλεύσει Ἀχαιῶν·
κτήματα δ' αὐτὸς ἔχοις καὶ δώμασι σοῖσιν ἀνάσσοις.
μὴ γὰρ ὃ γ' ἔλθοι ἀνὴρ ὅς τις σ' ἀέκοντα βίηφι
κτήματ' ἀπορραΐσει', Ἰθάκης ἔτι ναιεταούσης.
ἀλλ' ἐθέλω σε, φέριστε, περὶ ξείνοιο ἐρέσθαι, 405
ὀππόθεν οὗτος ἀνὴρ, ποίης δ' ἐξ εὐχεται εἶναι
γαίης, ποῦ δέ νύ οἱ γενεῇ καὶ πατρὶς ἄρουρα·
ἠέ τιw' ἀγγελίην πατρὸς φέρει ἐρχομένοιο,